

ת"פ 19/08/19988 - מדינת ישראל-תביעות נגד נגד אוסמאמהabo לקימה-בעצמו

בית משפט השלום בבא ר שבע
ת"פ 19-08-19988 מדינת ישראל נ'abo ליקימה

בפני:	כבוד השופט יניב בן הרוש
בעвин:	המואשימה
	מדינת ישראל-תביעות נגד
	ע"י ב"כ עווה"ד מאיר לב
	נגד
	הנאשם
	オスמאמהabo ליקימה-בעצמו
	ע"י ב"כ עווה"ד פאולה ברוש

גזר דין

רקע עובדתי

1. במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים הצדדים ביום 20.7.2022, הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום המתוקן והורשע בעבירות של **חזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג)** רשא לפיקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. בהתאם לעבודות כתוב האישום המתוקן, ביום 25.11.2018 בשעת ערב בתחנת דלק סונול, ליד משרד הרישיון בבא ר שבע, החזיק הנאשם סם מסוכן מסווג קנבוס במשקל של 550 גרם שלא לצריכתו העצמית. במעמד זה, הגיעו שוטרים לתחנת הדלק והבחינו ברכב המונע ובניהם עומד ליד עמדת התדלוק. משהבחן הנאשם בשוטרים רץ בחזרה לרכב והחל בניסעה לכיוון כביש 25, תוך שהשוטרים دولקים אחריו עם אורות מהבהבים וכורדים לו לעצור את הרכב, אך הנאשם לא עצר והמשיך בניסעה. במהלך המרדף איבדו השוטרים קשר עין עם הנאשם ובעת שננסעו על הכביש הראשי ביישוב שבגד שלום, הגיע הנאשם עם הרכב מאחוריהם, עצר את הרכב ליד נידת המשטרה והסגיר עצמו לשוטרים.
3. במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה עונשית, וסוכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח לאחר קבלת תסקיר לבקשת ב"כ הנאשם.

تسקيري שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה تسקירים.

עמוד 1

5. מתסוקיר שירות המבחן מיום 18.10.2022 עלה כי הנאשם בן 25 נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד כSSH שנים במפעל "עופ עוז", כiom בתפקיד אחראי מחלקה אחזקה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מערכת ערבים נורמטיבית ויציבות תעסוקתית. הנאשם הודה, וביטה צער וboseה על מעשו אשר גרמו לפגיעה במשפחה. מסר כי העבירה בוצעה על רקע חוב שהתקשה להחזיר, ובשל כך הסכים להעביר את חבילת הסמים בתמורה למיחיקת החוב. שירות המבחן מחשיך בהפעלת שיקול דעת עמוק וקבלת החלטות מושכלות תוך בחינת השלכות מעשו. לצד האמור, ציין שירות המבחן כי מעורבות הנאשם בהליך הפלילי מהוות גורם מרתק ומציב גבולות עבورو וכי הסיכון להישנות העבירות נמוכה. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום הסמים ובהקשר זה ציין שירות המבחן כי בבדיקות שתן שנערכו לנאים לא נמצא שרידי סם. הנאשם הביע מוטיבציה לשילובו בקבוצה טיפולית "יעודית" להתנהלות תקינה ויציבה. נכון המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ והעמדתו בצו מבחן לשילובו בהליך טיפולי בשירות המבחן, ובמרכז "ריאן" לצורך רכישת השכללה. שירות המבחן סבר כי יש מקום לשיקול ביטול הרשותהו של הנאשם בדין, משום שלהתרשומות או הרשותהו למשגננת התדמית העצמית שלו וכי הנאשם חשש כי הרשותהו תפגע באפשרויות תעסוקה עתידיות.

6. מהتفسוקיר המשלים מיום 29.1.2023 עלה כי בתקופת הדחיה השתתף הנאשם הוכנה והכוונה לטיפול קבוצתי. גורמי הטיפול בשירות המבחן דיווחו כי הנאשם שיתף פעולה, גילה הכרה בבעיות שבתנהגותו ולהתרשםותם מתאים לשילוב בקבוצה טיפולית ויכול להיתר ממהמסגרת. עם זאת, דווח כי הנאשם טרם השתלב בקבוצה טיפולית, בשל עומס אצל שירות המבחן.

7. מהتفسוקיר האחרון מיום 23.4.2023 עלה כי הנאשם צפוי להשתלב בקבוצה הטיפול בשירות המבחן ביום 9.5.2023. שירות המבחן חוזר על המלצהו הסופית לשיקול את אי הרשותהו.

טייעוני הצדדים לעונש

8. בטיעוניה לעונש תיארה ב"כ המאשימה את העבירה שבוצעה על ידי הנאשם, הערכים שנפגעו והפניה לפסיקה רלוונטית. צינה כי נסיבות ביצוע העבירה מעידות על התעוזה הרבה של הנאשם, ועתה למתחם ענישה הנע בין 12-6 חודשי מאסר בפועל. בהתייחס לتفسוקיר, הפנתה לחוסר הלימה בין המלצה לשירות המבחן לחומרת המעשים המיוחסים לנאים וביתר שאת כאשר לא החל הליך טיפול. לטענתה, השתתפותו של הנאשם ביום הוכנה אין בה כדי להעיד על מידת שיתוף הפעולה בהליך ארוך ועמוק. המאשימה עתרה להוtier את הרשותה על כנה והתגנדה לסתיה ממתחם הענישה, בהיעדר שיקולי שיקום בעניינו. כמו כן, עתרה להשיט על הנאשם מאסר בפועל ברף התחרון של המתחם בהיעדר עבר פלילי, לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.

9. בפתח טיעוניה צינה ב"כ הנאשם מי מדבר במקורה חריג בניסיבותו. הפנתה לכך שה הנאשם נעדר עבר פלילי, מנhal אורח חיים נורטטיבי ובועל יציבות תעסוקתית. הוסיףה כי מאז ביצוע העבירה לא הסתבר שוב בפלילים. לטענתה, הרקע למעשו הינו משבב אישי וככלכלי, שעה שהיה נתון תחת לחץ להשבת חוב כספי, אז הסכים להעביר ברכבו סמים שאינם שלו בתמורה למיחיקת החוב. ביקשה לתת משקל רב לחריטת הנאשם על מעשו במהלך האירוע, ובהקשר זה הפנתה לע"פ 27326-12-21. עתרה לסתיה ממתחם העונש ההולם הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בעבודות שירות, ולבטל את הרשותהו משיקולי שיקום. הפנתה לפסיקה התומכת בטעונתה.

לטענה, הרשעה תהווה פגעה קשה בשיקומו של הנאשם, שכן זו אינה מחייבת פגעה קונקרטית בתעסוקה, אלא יכולה להיות פגעה רחבה יותר וمتוחשת גם לשאים לימודיו, קידום בעבודתו ושילובו בקבוצת טיפול. הוסיף כי פגעה בדמיון העצמי ובענייני אחרים חשובה לו בהינתן מעמדו של אביו במאזר. ציינה כי אכן הנאשם טרם שולב בקבוצה טיפולית בשל העומס הקיים בשירות המבחן, אולם הביע מוטיבציה לשילובו בטיפול, ונמצא בקשר עם שירות המבחן בתחום הדחיה.

10. הנאשם בדבריו הביע צער על מעשיו והוסיף כי לא י חוזר על מעשיו.

סוגיות אי הרשות

11. בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 ולסעיף 71א לחוק העונשין, בית המשפט מוסמך ליתן צו מבחן או צו לשירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

12. בע"פ 2083/96 **תמר כהב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב (3) 337 (להלן: "הלכת כתב") נקבע, כי משהוכחה ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם לבין הרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת על מנת שלא לפגוע בחובת מצוי הדין עם ערביים (ראו ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנובו] (00/08/17)), וכן על מנת שלא לגרום לפגעה מהותית בעקרון השוויון בפניו החוק ובشكولي ענישה אחרים, ראו ע"פ 1082/06 מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (20/06/06)).

13. הלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשותו, הנトル להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. הראשון, הוא שההרשות תוביל לפגעה חמורה בשיקומו. והשני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקירה לבטל את הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים וביניהם התועלת שתושג לainterest הציבורי-חברתי מההרשותה. (ראו ע"פ 20/04/18 מדינת ישראל נ' אלון חסן [פורסם בנובו] (18/04/21)).

14. בכל הנוגע לתנאי הפגיעה חמורה בשיקום. הרי שטרם בוחנת הפגיעה האפשרית בשיקום, יש להידרש לשאלת, אם כלל היה הליך שיקום מוצלח שעלול להיגע כתוצאה מההרשעה. עיון בתסקרי שירות המבחן מעלה כי מלבד הבעת מוטיבציה מילולית והשתתפות ביום הכנה והכוונה לטיפול, הנאשם טרם החל בהליך שיקומי, בשל העומס הקיים בשירות המבחן. אכן, שירות המבחן התרשם כי ביום הכנה הנאשם שיתף פעולה ונמצא דומיננטי בשיח הבקוצתי, אולם זה כשלעצמו אינו יכול להעיד על מידת המחויבות להליך מנושך ובודאי שאין יכול להעיד על שיקום משמעותי הצדיק הימנעות מההרשעה. לא נעלמה מעני העובדה כי הנאשם צפוי להשתלב בקבוצה טיפולית ביום 9.5.2023, אולם איןני סבור כי הרשותהlena בדין תפגע פגעה חמורה בהליך השיקומי אותו צפוי הנאשם לעברו.

15. זאת ועוד, על המבקש לבטל את הרשותו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שעלול להיגרם לפרנסתו כתוצאה

מהרשעתו. וכך נקבע בرع"פ 7224/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10/11/14): "החוּבָה להציב על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצוצם של החrieg שענינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם".

16. לא מצאת בتعليق ב"כ הנאשם כל תימוכין לכך שלנאשם יגרם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו. הנאשם עובד כאחראי מחלוקת אחזקת במפעל "עופ עוז" וטענת באת כוחו כי הרשעה עלולה לפגוע באפשרות קידומו בעבודה בעתיד ובשיאותו להשלים לימודיו לא נתמכה במסמכים והינה טענה תיאורטית בלבד. הלכה היא כי: "**אין להידרש לאפשרות תיאורטיות, על פייה עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד**". ובעניין זה ראו רע"פ 5261/18 **דידוף נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (12/07/18) וכן רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (26/01/15).

17. בرع"פ 3589/14 **שרון לוזו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10/06/14) חזר בית המשפט העליון על ההלכה הידועה: כי על העוטר לאי-הרשעה מוטלת החובָה להציב על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכוי שיקומו, ולתמן את טענותיו בתשתיית ראייתית מתאימה"

18. באת כוח הנאשם הפניה לפסקי דין בהם ביטלו בית המשפט הרשות הנאים בעבירות סמים. בין השאר הפניה לעפ"ג 53504-01-11 **אדם אלון נ' מדינת ישראל** שם ביטל בית המשפט המחייב את הרשות הנאים לאחר שסביר כי כתוצאה מהרשעתו היה צפוי להיגרם נזק חמור שאינו עומד בבחן מידתיות שלא יוכל לייצג את ישראל באולימפיאדה. ברו, כי נסיבותו של הנאשם שם שונות מalto של הנאשם שבפניינו. עוד הפניה לת"פ 72806-02-19 **מדינת ישראל נ' טובול ואחות** שם הסתפק בית המשפט ב"פוטנציאל נזק לשיקום" שהוא הנאשם בעיצומו של לימודו הנדסה והופסק שילובו בשירות מילואים פעיל.

19. הנה כי כן, פסקי הדין אליו הפניה ב"כ הנאשם, רובם במקרים פחות חמורים מעוניינו, בהם תוארו נזקים ברמות קונקרטיות משתנות, וחשוב מכך - באף אחד מהם בית המשפט לא ביטל הרשעה בנסיבות בהן לא הוכח פוטנציאלי לנזק שייגרם בעקבות הרשעה.

20. לא אוכל לקבל את הטענה לפיה קיימת בשנים האחרונות מגמה של הגמשה בדרישה לקיומו של נזק קונקרטי. ההלכה בדבר הצורך בקיומו של נזק קונקרטי נקבעה על ידי בית המשפט העליון בפסק דין רבים והוא עומדת בעינה אף בימינו אנו. ראו למשל רע"פ 6485/20 **ביטון נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (11/01/21), רע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (21/10/18), רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (18/04/18), רע"פ 3589/14 **שרון לוזו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (10/06/14), רע"פ 5860/15 **פלונית נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (07/09/15). ודוק, הדרישה לנזק קונקרטי בפסקת בית המשפט העליון הינה כה נוקשה עד כי: "גם כאשר מדובר בנאשם צער המצוי בתחילת חייו הבוגרים, יש להציג נזק מוחשי-קונקרטי שייגרם כתוצאה מהרשעה". ראו רע"פ 7109/14 **סיג נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (20/11/14).

21. יצוין, כי בית המשפט העליון חזר והדגיש כי אף לאחר כניסה תיקון 113 לחוק העונשין לתקף, תנאי בלבד אין לביטול הרשות הוא שרשעתו של הנאשם: "צפואה לפגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו". ראו רע"פ 2327/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל פורסם בבב[ו] (19/05/19).

22. הנאשם שבפני לא רק שלא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי, או נזק כללי, אלא אף לא הוכיח קיומה של "**השפעה שלילית**" על עתידו המוצע, (כלשון בית המשפט בער"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל [פורסם בבב[ו] (29/03/17)], שם היה מדובר בסטודנט לימודי הנדסה אשר הרשותו הייתה עלולה להשפיע על סיכוייו להיקלט בעובודה).

23. בכל הנוגע לתנאי השני הנוגע לסוג העבירה וחומרתה, מדובר בנסיבות בהם החזיק הנאשם ברכבו סמ מסוג קנבוס במשקל של 550 גרם, ובעת שנצפה על ידי השוטרים מתדלק את רכבו, נכנס במהירות לרכב וניסה להימלט בעוד שהשוטרים כרזו לו לעצור. סבורני כי, נסיבות המקירה בשילוב הידר הליך שיקומי ממשמעות, אין אפשרות לבטל את הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים וביניהם התועלת שתושג לאינטרס הציבורי-חברתי מהרשותה. עוד יש לציין כי גם אם מדובר בשם שאינו מן הקשיים, עדין המחוקק קבע לעבירה זו עונש מקסימום של 20 שנה ובעבירה של הפרעה לשוטר נקבע עונש מינימום, המעידים על חומרתם.

24. לאור האמור לעיל דין בקשה הנאשם לביטול הרשותו להידחות.

קביעת מתחם העונש ההולם

25. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידה הפגיעה בהם, בעונשה הנוגגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

26. הערך המוגן בעבירות סמים הינו הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים לחברה בכללותה עקב השימוש בסמים. שימוש ממושך בסם מסוכן עלול לגרום לפגיעה גופנית ונפשית של המשתמש בו, צו שתצריך טיפול רפואי שעלותו נופלת על החברה. על הצורר להילחם ברגע הסמים, עמד בית המשפט העליון לא אחת פסיקתו, ובין השאר בער"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל [פורסם בבב[ו] (19/11/07)] ביחס שימוש עצמי בסמים מסווג קנאבים וחשי: "**אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קניבוס שמוגדר כ'סם קל'.** **לរוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להतמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצם טמונה סכנה.**".

27. לאחרונה, בית המשפט העליון שב והדגיש כי קניבוס היה ועודנו יותר סם מסוכן. ראו למשל רע"פ 174/21 סוויטה נ' מדינת ישראל [פורסם בבב[ו] (21/02/25)], וכי ככל מגמת העונשה בעבירות סמים, היא של החמרה והרטעה.

ראו ע"פ 8048/19 פיצ'חזה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (04/06/20).

מדיניות הענישה הנהוגת

28. בפתח הדברים יש לזכור כי מדובר בעבירה סמים שהחוק קבע בגין עונש של 20 שנות מאסר. בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נקבע עונש מצערני בדמות מאסר בן שבועיים ועד שלוש שנים מאסר. נתונים אלה, יש בהם כדי ללמד על החומרה הרבה שמייחס החוק לעבירות מסווג זה.

29. היה שבספני כתוב האישום מתאר הש滔滔ות של אירועים קרובים בזמן ובמקום, בעלי זיקה עניינית, הרי שכן הרואי קבוע מתוך עונש אחד.

30. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות החזקת סם קנבוס שלא לצריכה עצמית, מלבד כי המתחם נع בין מאסר קצר שכול וירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל.

ברע"פ 8759/21 **אלעד קסלר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (23/12/21) בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין. הנאשם החזיק בביתו סם קנבוס במשקל כולל של 229.35 גרם, בית המשפט השלים קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ, עונישה נלוית ועד ל-8 חודשים מאסר בפועל.

ברע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (22/01/15) נדחה בקשה ערעורו של מי שהחזיק בסמים מסווג חיש במשקל של כ-400 גרם והחזקת סכין. בעבירה הסמיים נקבע מתחם עונישה בין 7-18 חודשים מאסר. ערעור הנאשם ובקשה רשות ערעור על חומרת עונשו נדחו.

ברע"פ 10423/09 **שורר נ' מ"** [פורסם ב公报] (26/04/10) (אליו הפantha המאשימה), נדחתה בקשה המבקש שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסווג קנבוס במשקל של 574, עליו נגזרו 6 חודשים מאסר על דרך עבודות שירות בגיןוד להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו.

בעפ"ג 24043-04-17 **אל קשכר נגד מדינת ישראל** (לא פורסם) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בהחזקת קנאביס במשקל של 922.40 גרם. נקבע מתחם הנע בין 6-12 חודשים מאסר בפועל והואטו על הנאשם, שהיא בעל עבר פלילי, שבעה חודשים מאסר בפועל.

בת"פ 39829-08-21 **מדינת ישראל נ' אלקשור** [פורסם ב公报] (26/03/23) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים והפרעה לשוטר בכך שהחזקיק בביתו סם מסווג קנבוס במשקל של 300 גרם והפריע לשוטרים בכך שזרק מחילון ביתו את הסמיים עת הגיעו שוטרים לביתו. מתחם העונש נקבע בין מספר חודשים מאסר שכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל ועונשו של הנאשם נגזר ל-6 חודשים מאסר בדורן של עבודות שירות ובונסף הפעלת

בת"פ 14656-12-20 **מדינת ישראל נ' אלעלאון** (לא פורסם) הורשע נאשם בעבירה של החזקת סמים בכר שהחזק בבתו סם מסוג קנבים למשל של 457 גרם. מתחם העונש נקבע בין מספר חודשים ועד 18 חודשים מאסר בפועל ועונשו נגזר ל- 8 חודשים והופעל מאסר על תנאי בגין 4 חודשים כך שהציווירוצה בחופף וחציו במצבר.

31. ביחס לעבירות הצלת השוטר בעבר מדיניות הענישה הנוגעת הייתה מרבית המקרים לעונש מאסר על תנאי, קנס, שירות לתועלת הציבור. ראו למשל ע"פ (י-מ) 28716-12-12 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בnnenbo] (24/05/13) ; ת"פ (שלום רملה) 53938-12-12 **מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז נ' נתנאל הברי** [פורסם בnnenbo] (26/11/15); ת"פ (שלום רملה) 32722-06-13 **מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות - שלוחת רملה נ' עלי זמאורה** [פורסם בnnenbo] (10/07/13); ת"פ (י-מ) 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן** [פורסם בnnenbo] (14/11/13); ת"פ 13053-08-19 **מדינת ישראל נ' דורון** [פורסם בnnenbo] (07/02/22). יחד עם זאת, מרגע שהחוק קבע עונש מצערו בדמות מאסר בן שבועיים, לא יכול עוד מתחם העונש ההולם להתחיל מעונש של מאסר על תנאי, אלא מטעמים מיוחדים בלבד. ובעניין זה ראו למשל ע"פ 13/1605 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בnnenbo] (27/08/14).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

32. במסגרת בוחנת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק, להחלטה בת.פ. ה זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחייב במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גוףענינו בהחזקת סם מסוג קנבים שאמנם אינו נחשב מן הקשיים שבפקודת הסמים, אולם היה ועודנו יותר סם מסוכן. הנאשם החזיק בכמות סם שאינה מבוטלת במשקל של 550 גרם, וזה נמצא ברכבו בעוד הוא מתדלק את רכבו בתחנת דלק. צוין כי גם אם לא עולה כך מכתב האישום, לדבריו הנאשם עצמו, הוא אינו משתמש בסמים, והחביבה הייתה צפואה להגיע לידי אחר. כך, שעלה פניו הנאשם שימוש כחלק משרשת הפטת הסם.

33. אם בכר לא די, הרי שבעת שהבחן בשוטרים, נכנס במהירות לרכבו, החל בנסיעה ולא שעה לבקשת השוטרים לעצור. מנוסתו של הנאשם מהשוטרים עם רכבו הינה חמורה. לא זו בלבד שהיא מבטאת את מטרתו של הנאשם להימלט מאימת הדיון, אלא שהיא מלמדת על התיעזה של הנאשם לבסוף מגורמי החוק.

34. נתתי דעתך לכך שה הנאשם הסגיר עצמו לאחר שברח מהשוטרים, וגם אם אין בכך ממשום חריטה במובנו של סעיף 28 לחוק העונשין ואף לא קרבה לכך, יש בכר כדי ללמד על הלך רוח המצדיק התחשבות מסוימת בבחינת נסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה. יוער כי ע"פ 21-22-12-27326 **קיזר נ' מדינת ישראל**, אינו יפה לעניינו ממשום שם בסופה של יום הנאשם לא פנה אל חברות הביטוח ועל כן מטרתו לא הتمמשה.

35. לפיכך, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות, בצויר ענישה נלוית ועד 12 חודשים בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם

36. בעניינו לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונשה שקבועתי וזאת ממשום שעלה נאשם המבקש לסתות לקולא ממתחם העונש ההולם הנintel להציג ראיות לכך שעבר היליך שיקומי ממשמעות. ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראעה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (14/03/2022),cidou, הלכה היא כי: "לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולו מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40, שאחרת בא החריג ומרוקן את הכלל מתוכן". ראו למשל רע"פ 7757/21 **אהרון קי' מרוזקי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (24/05/2022).

37. בענייננו, הנאשם טרם עבר היליך טיפולו או שיקומי מכל סוג שהוא. אמנם היעדרו שלובו בקבוצתינו ונבע משיקולים שאין לנאים שליטה עליהם, בשל העומס הקיימים אצל שירות המבחן. יחד עם זאת, מקום בו הנאשם טרם החל בטיפול, בית המשפט אינו יכול להתרשם אם היליך הטיפולו עלה כדי שיקום ממשי, או למצער, ילמד על סיכוי שיקומו (בעניין זה ראו רע"פ 7150/21 **מנשירוב נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (21/10/2022)).

38. בנסיבות המתוארות לעיל, אין בידי לקבל את המלצה שירות המבחן לעונשה שיקומית בלבד. בעניין זה ראו רע"פ 3183/16 **עופרי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (17/03/2022) שם חזר בית המשפט על ההלכה הידועה **"לפייה תסקירות שירות המבחן, על אף הערכת מקצועיותו הרבה, מהוות המלצה בלבד בבית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו"**. הדברים אמרוים ביתר שאת שעה שהמלצת שירות המבחן לשקל את ביטול הרשותה הנאהה כבר בתסקירות הראשון ובטרם החל בהיליך טיפולו כלשהו.

39. זאת ועוד, בענייננו הנאשם ביצע את העבירות תוך הפעלת שיקול רציוני, שלא על יסוד התמכרותו כלשהו, ומכאן שסוגיית השיקום גם אם לא בלתי רלוונטי, הינה על פניה בעלת משקל פחות ביחס לאינטרס הציבורי.

40. עוד יש לציין כי שיקולי שיקום אינם חזות הכל, ולצד אלה נדרש בית המשפט ליתן דעתו לשיקולי עונשה נוספים, ובכלל זה שיקולי גמול, הרתעה והגנה על שלום הציבור ובשים לב לחומרת העבירות המבוצעות בענייננו. ראו למשל רע"פ 4079/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (20/06/2022).

41. טענת ב"כ הנאשם לדחיה נוספת של הדיון על מנת ללימוד על שלובו של הנאשם בקבוצת הטיפולית, אינה עולה בקנה אחד עם עיקרון סופיות הדיון ובשים לב כי מדובר בתיק שנפתח בשנת 2019, הפגיעה הנגרמת להרתעת היחיד והרבבים מכך שהעונש ירוצה זמן מה ושיקולים נוספים עמדו לא אחת בבית המשפט העליון. ראו למשל רע"פ 3183/16 **עופרי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (17/03/2022).

42. לאור האמור לעיל, מצאתי כי אין מקום לסתות ממתחם העונש ההולם

קבעת העונש ההולם בתווך המתחם

43. לשם קביעת העונש הולם, בגדري מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לניסיות שאין קשורות בביצוע העבירה:

א. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הודה במיחס לו ובמובן מסויים אף שיתף פעולה עם רשות אכיפת החוק בכך ש חוזר לשטרים לאחר שברח מהם.

ב. שירות המבחן התרשם מרמת סיון נמוכה להישנות העבירות. הנאשם הביע מוטיבציה לעبور הליך שיקומי, השתתף ביום הכהנה והכוונה ונמצא מתאים לשילוב בקבוצה טיפולית ושירות המבחן התרשם כי הנאשם יוכל להיתרם מהמסגרת.

ג. שקלתי את חלוף הזמן מביצוע המעשים בשנת 2018 ולכך שלא הסתבר שוב בפליליים.

44. לאחר בחינת כלל השיקולים, התרשםתי כי יש לקבוע את העונש הראי בתחתית המתחם.

סוף דבר

45. אשר על-כן, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשים מאסר בפועל שירותה בדרך של עבודות שירות בפרק עירוני באר שבע ברוח' גרשון דינובים 29 באור שבע החל מיום 29.8.2023.

אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנוהג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ולא יעשה כן, יכול יוופסקו עבודות השירות, והוא ידרש לרצות את יתרת עונשו בכלל.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירה סמים מסווג עווין.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שהנאשם לא יבצע עבירה סמים מסווג פשע.

ד. אני פוסל את הנאשם, מלחזיק או לקבל רישיון נהיגה, פסילה בפועל בת חודשים מהיום.

ה. אני פוסל את הנאשם, מלחזיק או לקבל רישיון נהיגה, פסילה על תנאי בת 3 חודשים, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום כל עבירה בה הורשע.

הסמים, יושמדו.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחויזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל"ס ייון תשפ"ג, 19 יוני 2023, במעמד הצדדים.